

[Fisker.]

Forhold i Sognekommunerne, hvorimod de to Lovforslag, som den nuværende Regering har fremsat, Lovforslaget i Fjor og Lovforslaget i Aar, ændrer Beskatningsforholdene i alle tre Kommunetyper, saavel Amts- og Sognekommuner som Købstadkommuner.

Men ogsaa i anden Henseende er der megen Ulighed mellem de to Sæt Lovforslag. De i sin Tid af det nuværende ærede Medlem Hr. Krag udarbejdede Lovforslag, baade det første og det andet, havde til Hensigt at overvælte en ikke uvæsentlig Del af Amtsskatterne paa Sognekommunerne med det Resultat, at de faste Skatter formindskedes og den personlige Beskatning fra Toppen til Bunden forøgedes i tilsvarende Grad, medens den nuværende højtærede Minister med sine Lovforslag kun tilsigter en Omlægning af de faste Skatter, hvorved en Del af Skatten paa Bygninger og Forbedringer overføres paa Grundværdien, samtidig med at der gives Købstadkommunerne noget større Bevægelsesfrihed med Hensyn til Fastlæggelse af Ligningsforholdet mellem Beskatning af fast Ejendom og af Indkomst, end Tilfældet er nu.

Principielt afviger dette Lovforslag ikke fra det i Fjor fremsatte. Formaalet er det samme: en Videreførelse af den Grundskyldlovgivning, som med 3 Partiers Støtte er gennemført til saavel Stat som Kommune. Jeg skal ikke komme dybere ind paa Betydningen heraf; det vilde jo, som jeg allerede har nævnt, i det væsentlige blive en Gentagelse af mine Bemærkninger i Fjor; jeg tillader mig derfor herom at henvise til mine Udtalelser i Folketings-tidende Sp. 4724 ff. og skal herom kun gøre en enkelt Bemærkning.

Hvis den Paastand er rigtig, som man fra Oppositionens Side jævnlig i disse Tider hører fremsat, nemlig at de Vanskeligheder, der gør sig gældende indenfor Erhvervslevet, i nogen Grad vil kunne afhjælpes ved en Formindskelse af Skattetrykket, maa man efter min Mening paa Forhaand kunne gaa ud fra, at man kan paaregne nogen Sympati i disse Kredse for et Lovforslag, som netop har til Hensigt at frigøre selve Arbejdet for noget af det Skattetryk, der hidtil har hvilet paa det.

Man taler jo i meget stærke Ord om Krisen. Kendte Landbrugere lader sig interviewe i Bladene, og man maler Fremtiden i meget mørke Farver. Der gøres endog gældende, har jeg set, at Tiden nu snart maa være inde til for det høje Ting at lægge alt andet Arbejde til Side og gaa i Gang med Gennemførelsen af paakrævede krise-

mæssige Foranstaltninger for at lette Produktionen og Erhvervslevet. Jeg har forstaaet, at man her først og sidst tænker paa en Nedsikring af de nuværende offentlige Skattebyrder. Der kan i denne Forbindelse kun være Tale om de offentlige Afgifter, som fordeler sig direkte paa Arbejdet og Forbruget.

Disse Skatter vil naturligvis altid virke hemmende paa Produktion og Omsætning, og man maa vel derfor ogsaa kunne vente, at en Videreudvikling af Grundskyldbekatningen, som —, det kan ingen benægte, — i tilsvarende Grad formindsker det skatte-mæssige Tryk paa selve Arbejdet, vil blive modtaget med Tilfredshed i den Lejr, der rejser Krav om Statens Indgreb af erhvervs-mæssige Grunde. Jeg ser da ogsaa i Dagbladet „Børsen“ for den 7. November en københavnsk Grosserer hævde, at man som erhvervsdrivende kun kan bifalde Tendensen i det foreliggende Lovforslag. Hovedsagen er, siger den københavnske Grosserer, at man faar Skatten paa Arbejde og Spar-sommelighed afløst og lagt over paa de pas-sive Monopolindtægter.

Det er heller ingen i denne Sal ubekendt, at store Dele af det danske Landbrug, den danske Husmandsstand, gentagne Gange og nu sidst for kort Tid siden har rejst Kravet om en stærkere Inddragning af Jordværdien som Skattekilde ud fra den Betragtning, at forøget Grundskyld er af en vidt-rækkende Karakter, ogsaa for Erhvervs-levet. Og naar man nu dertil føjer, at i hvert Fald tre af Rigsdagens store Partier har Grundskyld paa deres Program og tidligere har samvirket om at indføre denne Beskatningsform i dansk Skattelovgivning, vil jeg anse det for muligt netop nu at naa et Stykke videre frem ad den Vej, man første Gang betraadte her i Landet i 1922 og senere udbyggede i 1926.

Jeg vil nu straks indrømme, at Lovforslaget ikke spænder saa overordentlig vidt. Sammenholdt med det tidligere Forslag indeholder det adskillige Ændringer, som muligvis ikke vil tilfredsstille rettroende og renlivede Georgeister, fordi Forslaget i sig selv er af noget mere afdæmpet Karakter, end det oprindelige var. Men i øvrigt mener jeg ikke, at der er noget at bebrejde den højtærede Minister af den Grund, thi det partimæssige Styrkeforhold her paa Rigsdagen gør det nødvendigt for den højtærede Minister at tage Hensyn til Oppositionen, og han ønsker sine Forslag gennemført.

Det fremgaar da ogsaa af Ministerens Fremsettelsestale og af Bemærkningerne til Lovforslaget, at navnlig Venstres Modstand